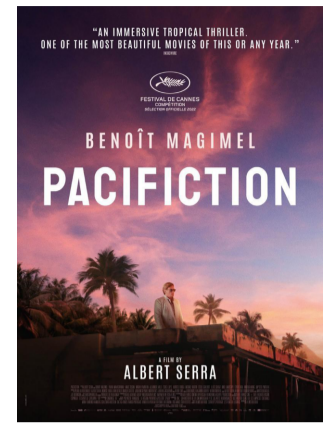

ÚLTIMA PEDRADA

A GOYA NO LI AGRADA EL CINEMA CATALÀ

Cap nominació als Goya per *Pacifiction*

Accepto d'entrada que amb el que està caient, preocupar-se per les nominacions al Goya és típic de catalanet de diumenge a la tarda. Com a possible disculpa dir que no he vist la peli, que més d'una vegada he criticat la hiperventilació patriòtica que *Pacifiction* ha provocat entre els cinèfils catalans i que el Goya em preocupen el mateix que els Gaudí. Res.

Acceptades les faltes i demanada la indulgència; quins collons que tenen!

Cadascú té el seu gust i, fins ara, el Tribunal Constitucional, no té res a dir. És molt possible que "El que el vent s'endugué", per a molts els recordi més mal de cul que una bona pel·lícula, però gairebé ningú no dubtarà de tenir-la present a l'hora de parlar de cinema. L'acadèmia Espanyola no ha fet el mateix amb *Pacifiction*. Potser és una mala pel·lícula. No ho sé però ha guanyat onze premis Gaudí, nou Cesar's i ha estat nominada com a millor film a Cannes... No és prou pedigrí pels Goya?

Potser és massa llarga, això diuen els que l'han vist i que no són pas gaires, però aquesta no és excusa per eliminar-la d'un concurs cinematogràfic i si no que li preguntin a *Ben Hur*. Potser és una peli rara, d'aquelles que ni entens ni ganes... però on estaria a hores d'ara Bergman o el mateix Pinotxo si l'important d'un llargmetratge és que s'entengui?

Arribats a aquest punt i a sobre havent nascut a Catalunya, hom no té més remei que buscar la justificació d'aquest oblit a qüestions purament polítiques. Malgrat les cimeres polítiques que es facin, Espanya té mania a França i a Catalunya i aleshores sí que hem de posar el crit al cel. Per què hem de posar el crit al cel? Tampoc ho sé. Però no hi ha res com sentir-se víctima del que sigui, sobre tot pels catalans.

